

4 ΤΡΟΧΟΙ

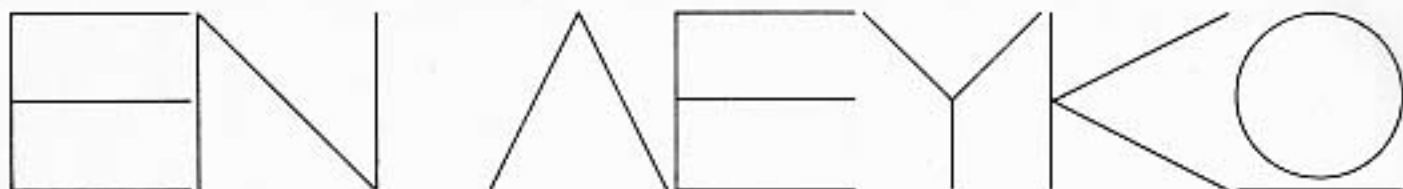
ΤΕΥΧΟΣ 24 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1972 ΔΡΧ. 10

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ:

ALFA ROMEO • ALFETTA

**4Τ ΤΕΣΤ: FΙΑΤ 132 • ΟΙ ΤΑΞΙΔΙΩΤΕΣ ΤΟΥ ΑΝΕΜΟΥ •
ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΣ Ο ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ
ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΜΕ ΚΑΤΑΔΙΩΚΕΙ •
ΚΙΒΩΤΙΑ ΤΑΧΥΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΡΟΠΕΣ • 15.000 ΧΛΜ.
ΜΕ ΕΝΑ ΜΑΖΝΤΑ RΧ-2 • ΕΠΑΤ... ΣΥΝΕΧΕΙΑ**

Τὸ παιχνίδι μὲ τὶς λέξεις συνεχίζεται χωρὶς διακοπή. Λένε οἱ μὲν, λένε οἱ δέ, λέμε ἐμεῖς, λέτε ἐσεῖς...

Γιὰ τοὺς δρόμους, τοὺς ὁδηγούς, τὴ φρικτὴ συμπεριφορὰ μας, τ' ἀτυχήματα, τὶς παραβάσεις...

Διατάξεις κυκλοφοροῦν κάθε μέρα. Ἀπαγορεύσεις, Δηλώσεις, Ἀφορισμοί.

Καὶ τὸ παιχνίδι τῶν λέξεων συνεχίζεται. Λέξεις στὸ ἀποβλακωτήριο, ὅπου κάθε βράδυ ἀκοῦμε ὅτι θὰ μᾶς ἀφαιρεθοῦν οἱ πινακίδες ἂν χρησιμοποιήσουμε τὰ «ἐχηρικά ὄργανα τοῦ αὐτοκινήτου μας».

Λέξεις στὶς ἐφημερίδες, ὅπου διαβάζουμε ὅτι θὰ καοῦν ζωντανοὶ «οἱ ὁδηγοὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι...»

Λέξεις...

Καὶ στοὺς δρόμους ἡ ἴδια θλιβερὴ εἰκόνα. Οἱ ἴδιοι καὶ περισσότεροι

μέρα μὲ τὴ μέρα, θλιβεροὶ μηχανοδηγοί. Ἡ ἴδια ἐντύπωση ὅτι κινεῖσαι μέσα σὲ κατάλοιπα λαδιοῦ, σὲ ρούργα.

Ἡ ἴδια ἀδιαφορία, οἱ ἴδιοι κακοὶ τρόποι, οἱ ἴδιοι

κομπλεξικοὶ Νεοέλληνες, θωρακισμένοι μέσα στὸ δεῖγμα τῆς νεοαποκτηθείσης κοινωνικῆς τους θέσεως, ἀδιάφοροι γιὰ τοὺς πάντες καὶ τὰ πάντα.

Λέξεις...

Καὶ ὁ κ. Μικαλάκης ἐξακολουθεῖ νὰ κινῆται χωρὶς νὰ κοιτᾷ πίσω του,

δεξιὰ του καὶ ἀριστερά του, παρὰ μόνον ἐμπρός. Τὰ χοντρά του δακτυλάκια, ἰδρωμένα ἀπὸ τὴν προσπάθεια καὶ τὸ φόβο καὶ ἡ κοιλίτσα του νὰ τρίβεται πάνω στὸ τιμόνι.

Ἡ δεξιὰ λαβίδα ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἡ λαβίδα ταχείας κυκλοφορίας καὶ τὸ προσπέρασμα

ἐξακολουθεῖ νὰ ἀποτελεῖ τὸ πῆδημα τοῦ θανάτου — καὶ μάλιστα χωρὶς δίχτυ.

Οἱ πινακίδες ἀφαιροῦνται γιὰ τὸ κορνάρωμα ἀλλὰ δίνονται στὴν κυρία Κατινίτσα, ποὺ πλησιάζει

τὰ 70, δὲν βλέπει, δὲν ἀκούει, ἔχει ἀρθριτικὰ

καὶ μισεῖ τοὺς συνανθρώπους της — λόγῳ σπιριμάρας — σὺν τὶς ἀμαρτίες της.

Λέξεις...

Καὶ ὅλο καὶ περισσότεροι βγαίνουν στοὺς δρόμους, μεταφέροντας ἕνα βράχο στὸ κεφάλι

καὶ ὅλο καὶ περισσότερα ἀτυχήματα γίνονται, γιὰ τὸν ἀπλοῦστατο λόγο ὅτι δὲν ὑπάρχει αὐτοκινητικὴ συνείδηση. Γιατὶ κάθε ἄνθρωπος στὰ 60 του, κάθε ἄνθρωπος

ποὺ ποτὲ στὴ ζωὴ του δὲν εἶχε καθήσει πίσω ἀπὸ τιμόνι αὐτοκινήτου, παίρνει μὲ τὸ «ἐφ' ἑαυτοῦ»,

μὲ τὸ «οἰκοπεδάκι», μὲ τὶς «οἰκονομίες» ἕνα «αὐτοκινητάκι», ὅπου πρῶτα κλωσιόσκει τὰ λάστιχα

σὲ κάποια ἀντιπροσωπεῖα ἢ ἀφοῦ ρωτήσῃ κάποιον — ἐξ ἴσου ἄσχετο καὶ τοῦ πεῖ «καλὸ εἶναι».

Λέξεις...

Φθάσαμε στὸ σημεῖο νὰ χαμογελάμε μόνιμα ἐδῶ μέσα. Κάθε φορὰ ποὺ διαβάζουμε

γιὰ «μέτρα» καὶ «ποινές» χαμογελάμε! Κοιταζόμεστε καὶ

κουνάμε τὰ κεφάλια καὶ σκεπτόμαστε πότε θὰ βρεθῇ ἕνας ἄνθρωπος ποὺ θὰ σταματήσῃ νὰ παράγῃ καρτιὰ καὶ θὰ πάρῃ τὶς σωστὲς ἀποφάσεις. Πότε θὰ βρεθῇ ἕνας ὁδηγὸς νὰ ρυθμίσῃ τὰ τῶν ὁδηγῶν.

Ἕνας ἀληθινὸς ὁδηγὸς ποὺ θὰ πῇ: «ΤΕΡΜΑ, ΚΥΡΙΟΙ! Ἀπὸ αὔριο καὶ γιὰ νὰ

βγῆτε στοὺς δρόμους, πρέπει νὰ μάθετε: α) ΤΡΟΠΟΥΣ καὶ β) ΟΔΗΓΗΣΗ...»

Καὶ νὰ ψάξῃ αὐτὸς ὁ καλὸς ἄνθρωπος καὶ νὰ βρῇ ἐξεταστάς, ποὺ θὰ ΞΕΡΟΥΝ νὰ ὁδηγοῦν (διότι πιστεύουμε

ὅτι οἱ περισσότεροι ἐξετασταὶ δὲν ξέρουν νὰ ὁδηγοῦν καὶ εἴμαστε

σὲ θέση νὰ τὸ ἀποδείξουμε) καὶ οἱ ἐξετασταὶ αὐτοὶ νὰ ἐξετάσουν τοὺς ὑποψήφιους

ὁδηγούς ἀλλὰ καὶ τοὺς «δασκάλους».

Κι ὅσοι δὲν τὰ καταφέρνουν νὰ καθίσουν στίπτι τους ἢ ν' ἀγοράσουν ἕνα ποδήλατο,

ὅπως γίνεται σὲ ΟΛΕΣ τὶς κῶρες τῆς Εὐρώπης. Τὸ περιοδικὸ αὐτὸ καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ

προκαλοῦν ὅποιονδήποτε νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἡ κατάσταση

δὲν εἶναι ἔτσι, ὅπως τὴν περιγράφει.

Τὸ πιθανώτερο εἶναι ὅτι κανεὶς δὲν πρόκειται ν' ἀπαντήσῃ. Κι αὐτὸ εἶναι πολὺ Κακό. Διότι οἱ «4 ΤΡΟΧΟΙ»

εἶναι ἑλληνικὸ αὐτοκινητικὸ περιοδικὸ καὶ ὑποτίθεται

ὅτι βοηθοῦν τὸ ἔργο τῶν ἀρμοδίων.

Ἄν δὲν ἀπαντήσουν, τότε τὸ χαμόγελό μας θὰ γίνῃ ἀκόμη πιὸ κακό.

Θὰ δείχνουμε τὰ δόντια μας καὶ ὅταν ὁδηγοῦμε μέσα σ' αὐτὸν τὸν κυκεῶνα θὰ εἴμαστε ζῶα

ἀντικατοικινικά. Ὅχι γιὰ ἄλλο λόγο. Νὰ γλυτώσουμε τὸ τομαράκι μας.